

“Jugant a handbol parlem tots el mateix idioma. L’esport és una eina per construir ponts entre ciutats i entre cultures”

reduït, amb defensa individual... Les estem formant d’acord amb la nostra experiència: creiem que és la manera d’engrescar les noies a jugar, perquè s’ho passin bé i es mantinguin jugant a handbol.

Quins beneficis aporta aquest projecte de cooperació?

La nostra intenció és que les nenes juguin a handbol a l’escola. En aquesta etapa, entre els 12 i els 15 anys, al Senegal hi ha un gran abandonament escolar. Moltes noies es casen o se les reclama per fer tasques domèstiques a casa. Amb aquest programa allarguem l’estada a l’escola i evitem l’abandonament prematur. “Handball à l’école” és un programa que transmet els valors de l’esport, però que va molt més enllà, és una finestra d’oportunitats. Per a algunes nenes, és el primer contacte amb l’esport. Les noies practiquen handbol, però a més a més tenen una sèrie d’avantatges per participar-hi: classes de reforç, material escolar, cursos d’educació sexual, xerrades de sensibilització a les famílies...

l’empoderament i la lluita per la igualtat de les dones.

Sens dubte. És una manera atractiva de treballar l’empoderament, a través de l’esport. L’objectiu no és tenir jugadores d’handbol de primer nivell, sinó empoderar-les, endarrerir uns anys l’abandonament escolar i, fins i tot, oferir-los oportunitats laborals. La idea és que les mateixes jugadores de Les Gazelles siguin les futures entrenadores de les escoles. Per a moltes de les noies, el propòsit és viatjar a Europa i ser jugadores professionals. El projecte “Handball à l’école” els ofereix l’oportunitat de viatjar, de conèixer altres persones i també de fer d’entrenadores, d’àrbitres, de voluntàries dins el seu club... Per a les noies l’handbol s’acabava als 16 o 17 anys; ara tenen l’oportunitat de continuar involucrades en aquest esport que s’estimen mentre fan coses per a la seva comunitat.

Quins projectes de futur teniu?

De cara a l’any que ve estem treballant en la fase següent: consolidar els entrenaments a les escoles i començar a fer trobades a través de competicions entre els equips escolars. El primer any hem arribat a 125 noies de cinc escoles i la intenció és doblar-ne el nombre i arribar a les 250 alumnes. També continuarem fent formacions sobre el terreny. Aquest mes d’octubre hem fet una estada de deu dies oferint cursos de monitoratge d’handbol. Fins ara hem fet una formació anual i de cara a l’any que ve

“L’objectiu no és tenir jugadores d’handbol de primer nivell, sinó empoderar-les, endarrerir uns anys l’abandonament escolar i, fins i tot, oferir-los oportunitats laborals”

Pol Garcia Acedo i Aleix Causa, amb l’equip de les Les Gazelles i els entrenadors locals de Kédougou del projecte “Handball à l’école”, en l’últim entrenament de la formació tècnica d’octubre de 2022

en volem fer dues, amb més presència sobre el terreny per consolidar el projecte. També treballem perquè les nostres formacions siguin homologades, reconegudes per la Federació Senegalesa d’Handbol. I l’any vinent volem incidir en la sensibilització dins del BM Granollers perquè el projecte es conegui. Ara que ja hi ha una base sòlida, és el moment d’explicar-lo i d’involucrar-hi tot el club, els tècnics, les jugadores...

Algun possible intercanvi amb les jugadores?

L’experiència d’intercanvi que vam fer el 2018 a Kédougou va ser meravellosa. En un país tan diferent, en el moment en què les noies van començar a jugar handbol, totes les diferències culturals van desaparèixer, no hi havia obstacles d’idioma, ni culturals... Ràpidament va haver-hi una connexió. Jugant a handbol parlem tots el mateix idioma. A la nostra ciutat ja tenim una experiència àmplia amb la celebració de la Granollers Cup i d’altres competicions esportives. Són esdeveniments que obren la ment, que uneixen. L’esport és una eina per construir ponts entre ciutats i cultures. El projecte és ple de possibilitats, també d’intercanvis, en totes dues direccions. Jugadores de Granollers que puguin tornar a Kédougou, i entrenadors i jugadores que puguin venir cap aquí. S’havia intentat que Les Gazelles vinguessin anteriorment: no va poder ser, però sí que s’ha aconseguit que totes tinguin document d’identitat i passaport. Esperem que ben aviat puguin participar a la Granollers Cup.

